

этим, у учащихся развивается логическое мышление, воображение, память, а также, что немало важно, формируется познавательный интерес к изучению математики.

Список цитированных источников:

1. Царева, С.Е. Методика преподавания математики в начальной школе : учебник / С.Е. Царева. – М. : Академия, 2014. – 496 с.
2. Мамыкина, М. Ю. Работа над задачей : Л. В. Занкова / М. Ю. Мамыкина // Начальная школа. – 2003. – №4. – С. 63-67.
3. Истомина, Н.Б. Практикум по методике обучения математике в начальной школе. Развивающее обучение / Н.Б. Истомина, Ю.С. Заяц. – Смоленск: Ассоциация XXI век, 2009. – 144 с.

ТЭХНАЛОГІЯ ФРАНЦУЗСКОЙ МАЙСТЭРНИ ЯК СРОДАК ФАРМІРАВАННЯ КАМУНІКАТЫЎНЫХ НАВЫКАЎ І САМАКАНТРОЛЮ НАВУЧЭНЦАЎ

Лазоўская К.А., студэнтка 3 курса,
Сідарава Д.Л., студэнтка 4 курса
(г. Віцебск, ВДУ імя П.М. Машэрава)

Навуковы кіраўнік – Крыцкая Н.В., канд. філал. навук, дацэнт

Фарміраванне камунікатыўных навыкаў з'яўляецца адной з актуальных праблем адукацыі. У сувязі з гэтым у адукацыйным працэсе выкарыстоўваюцца розныя тэхналогіі навучання і выхавання.

Мэта нашага даследавання – вывучыць прымяненне тэхналогіі французскай майстэрні ў пачатковай школе.

Для рэалізацыі мэты даследавання прааналізаваны працы педагогаў, метадыстаў. Даследаванне выканана з прымяненнем метаду абагульнення навуковай літаратуры, а таксама эмпірычных метадаў.

«Французская група новай адукацыі» ўзнікла ў 20-х гадах ХХ стагоддзя ў Францыі. Спачатку аб'яднанне ўзначальваў Анры Бассіс – вядомы французскі педагог, паэт і драматург, грамадскі дзеяч, а зараз аб'яднанне ўзначальвае яго жонка - Апануты Бассіс. Група распрацавала тэхналогію «ATELIE», якая ў айчынай педагогіцы атрымала назву французскіх (творчых, педагогічных) майстэрняў [1].

Педагогічная майстэрня з'яўляецца адной з нестандартных форм правядзення заняткаў. Гэтая майстэрня дапамагае фарміраванню творчай атмасферы на ўроках, развіццю творчых здольнасцяў дзяцей, а таксама развівае цікавасць да вучэбнай дзейнасці. Пры выкарыстанні гэтай тэхналогіі настаўнік абавязаны памятаць, што дзіця з'яўляецца галоўным аб'ектам на ўроку [2]. Менавіта тут усе яго ідэі, погляды і эмоцыі вельмі важныя. У працы майстэрні вельмі важна, каб вучань знаходзіўся ў творчым пошуку. У сувязі з гэтым, вельмі шырока ўжываецца метады спроб і памылак.

Адным з галоўных правілаў майстэрні з'яўляецца: "рабі зыходзячы са сваіх здольнасцяў, інтарэсаў, асабістага вопыту і карэктуі сябе сам".

Галоўны прынцып майстэрні - заданне можа выбраць сам вучань. Калі ў стандартным навучальным працэсе вучань выконвае заданні, атрыманыя ад настаўніка, то ў майстэрні майстар (настаўнік) прапануе некаторыя заданні, а вучань выбірае тое, што яму бліжэй, па яго сілах. Майстэрня ўключае кожнага вучня ў "будаўніцтва" ведаў і накіроўвае на рашэнне творчых заданняў.

Алгарытм французскай майстэрні ўключае ў сябе некалькі этапаў[3].

1. Індукцыя. Сутнасць гэтага этапу ў тым, што адбываецца стварэнне эмацыянальнага настрою, які матывуе вучня на творчую дзейнасць. У якасці штуршка да дзей-

насі могуць выступаць словы, якія-небудзь прадметы, мелодыя, малюнак, тэкст. Усё гэта павінна падштурхнуць вучня да ўсведамлення праблемы, праявіць цікавасць да яе. Усе гэтыя "штуршкі" да дзейнасці павінны адпавядаць узросту вучня.

2. Дэканструкцыя. Сутнасць гэтага этапу складаецца ў тым, што "майстар" павінен паставіць дзяцей у цяжкае становішча. Тут вялікая ўвага надаецца працы з матэрыялам, гэта значыць тым "штуршкам", якія выкарыстоўваюцца ў першым этапе працы. Пры дадзенай працы мяркуецца, што вучань ужо будзе пераходзіць да рэальных дзеянняў, афармляць свае думкі ў выглядзе гіпотэз і малюнкаў. Пры гэтым, пры працы ў групах неабходна выслухаць меркаванне кожнага вучня, а пасля гэтага выбраць версію. Неабходна адзначыць, што велізарная перавага аддаецца прымяненню пісьма ў працэсе выканання работы, бо лічыцца, што чалавек ўсведамляе сябе, калі піша.

3. Сацыялізацыя. На гэтым этапе вучні працуюць у групах. Кожная група прадстаўляе свой прамежкавы вынік, а затым канчатковы вынік сваёй працы. Вялікая ўвага надаецца супрацоўніцтву вучняў, сатворчасці. Дзякуючы гэтаму, вучні пераадоўваюць камунікатыўны бар'ер.

4. Афішаванне. На гэтым этапе вучні прадстаўляюць свае працы. Асабліваецца у тым, што кожная праца абавязкова вывешваецца на дошку, кожны можа падысці і паглядзець працу кожнай групы.

5. Разрыў. Сутнасць этапу заключаецца ва ўнутраным канфлікце вучня. Гэта прыводзіць яго да таго, што ў навучэнца ўзнікае патрэбнасць даведацца больш па гэтым пытанні. Для таго, каб задаволіць гэтую патрэбнасць, вучань звяртаецца да розных крыніц інфармацыі (энцыклапедыі, кнігі).

6. Рэфлексія - зваротная сувязь. На гэтым этапе вучні ў ходзе гутаркі выказваюць свае пачуцці і перажыванні, якія ўзніклі ў іх у працэсе працы.

Асабліваецца такой працы з'яўляецца тое, што тут перавага аддаецца не адзнаке настаўніка ("майстра"), а самаацэнцы самога вучня. "Майстар" (настаўнік) не ставіць ніякія адзнакі ў журнал, не каментуе вынікі выкананай працы. Важна, каб вучань сам сябе ацаніў, ўлічвай свае памылкі і быў настроены на паляпшэнне сваіх вынікаў. Настаўнік павінен стварыць атмасферу супрацоўніцтва і ўзаемаразумення. Вельмі важна, каб дзеці былі адкрыты адзін з адным і актыўна ўцягваліся ў дзейнасць.

Па правядзенні майстэрня займае значна больш часу, чым сам урок. Адказы, якія не атрымалі на пытанні на дадзеным этапе, паслужаць матэрыялам для правядзення майстэрняў у наступны раз. Звычайна на правядзенне майстэрні адводзяць два ўрокі.

Неабходна адзначыць, што сам гэты працэс працы і вынікі з'яўляюцца каштоўным матэрыялам для настаўніка, таму што дапаможа яму ў далейшым правільна пабудаваць навучальную дзейнасць. І пры гэтым развіваць у вучнях камунікатыўныя навыкі і самакантроль.

Тэхналогія французскай майстэрні дапамагае фарміраванню камунікатыўных навыкаў і самакантролю праз атмасферу супрацоўніцтва і ўзаемаразумення.

Спіс цытаваных крыніц:

1. Джуринский, А.Н. Новые технологии в системе образования Франции / А.Н. Джуринский // Советская педагогика. – №4. – 1991.
2. Щуркова, Н.Е. Педагогическая технология как учебная дисциплина / Н.Е. Щуркова // Педагогика. – №2. – 1993.
3. Кларин, М.В. Педагогическая технология в учебном процессе. Анализ зарубежного опыта / М.В. Кларин. – М.: Народное образование, 1998.